Het vergelijken van het effect van orale toediening van Ibuprofen met de orale toediening van kurkuma (onder de vorm van Flexofytol®) op subjectieve pijnklachten van patiënten met lumbalgie.

Haio: LOONTJENS Fabian , U.A.
Promotor: ADRIAENSSENS Niels , U.A.
Praktijkopleider: CRUYSWEEGS Ilse , LEMOYNE Sabine , VERHAGEN Eveline

Context: Lumbale pijnklachten zorgen voor belangrijke beperkingen in het dagelijks leven, maatschappelijke kosten en een daling in de “Quality of life”. Omdat het langdurig gebruik met niet-steroïdale anti-inflammatoire medicatie (NSAID) afgeraden wordt en het voordeel ervan beperkt is, vergeleek ik een alternatief, namelijk kurkuma, met een NSAID, namelijk Ibuprofen. De bedoeling van dit onderzoek is om na te gaan of een behandeling met kurkuma, onder de vorm van Flexofytol®, niet minder effectief is dan de standaardbehandeling op lumbalgie.

Onderzoeksvraag: De onderzoekvraag in PICO-vorm was de volgende: ‘P’ (Patient): patiënten met musculoskeletale pijnklachten. Oorspronkelijk werd voornamelijk gefocust op de lage rugpijn, maar wegens een tekort aan literatuur werd de zoektocht uitgebreid naar alle musculoskeletale klachten. ‘I’ (Intervention): het gebruik van orale, kurkuma-gebaseerde therapieën ‘C’ (Comparison): het gebruik van NSAID’s, ook hier werd er oorspronkelijk voornamelijk gefocust op Ibuprofen, maar werd de zoektocht wegens een tekort aan literatuur uitgebreid naar alle NSAID’s. ‘O’ (Outcome): het vergelijken van de klachtenverbetering tussen beide interventies met het gebruik van de NRS of gelijkaardige pijnscores zoals de Faces Pain Scale of Wong-baker scale.

Methode: Aan de geïnformeerde patiënten met lumbalgie werd de optie gegeven om behandeld te worden aan de hand van tweemaal twee capsules van Flexofytol® gedurende veertien dagen (groep 1 (G1)) of om drie keer per dag Ibuprofen 600mg tabletten in te nemen gedurende zeven dagen (groep 2 (G2)). Aan beide groepen werd gevraagd om veertien dagen lang een rugpijn-agenda bij te houden aan de hand van de Numeric (Pain) Rating Scale (NRS). Verder werd ook gevraagd of ze nog andere therapieën hadden gebruikt, die buiten deze twee opties vielen, en om elke dag te noteren hoelang ze een lichamelijke inspanning (sport) hadden gedaan en de intensiteit ervan (matig of intensief). De NRS-evolutie op dag zeven en op dag veertien werd vergeleken.

Resultaten: Zeventien patiënten deden mee aan het onderzoek. Acht mannen en negen vrouwen. Na zeven dagen was de gemiddelde NRS-daling bij de G2 3.00 (54.3%), gevolgd door 1.56 (23.8%) in de tweede week. De G1 had de eerste week een stijging van 0.25 (5.4%), gevolgd door een daling van 1.13 (24.4%). Zes patiënten maakten gebruik van extra therapieën, namelijk warmtepacks (2), kinesitherapie (2), paracetamol (1) en fastumgel (1). Dit was niet voordeliger ten opzichte van de patiënten die geen extra behandeling nodig achtten. Acht patiënten (88.9%) van de G2 hebben een therapietrouw van 85% of meer (max. twee tabletten vergeten) tegenover vijf patiënten (62.5%) van de G1 groep.

Conclusie: De steekproef van dit onderzoek is te klein om relevante conclusies te kunnen trekken. We zien een klinisch irrelevante daling in NRS bij G1 na twee weken. Terwijl de G2 een klinisch relevante NRS-daling toont, voornamelijk in de behandelingsweek. Na de behandelingsduur van twee weken kon in dit onderzoek Flexofytol® als inferieur worden beschouwd ten opzichte van Ibuprofen 600mg.